

देवाय दत्त्वा नैवेद्यं द्विजाय न प्रयच्छति । भक्षोभूतश्च
नैवेद्यं पूजनं निष्फलं भवेत् । देवदत्तं न भोक्तव्यं
नैवेद्यश्च विना हरिः । प्रयत्नं सर्वदेवेषु विष्णोर्नैवेद्य-
भोजनम् । शूद्रस्य तद्भक्षणविधिर्यथा “शूद्रश्चेद्भक्षि-
तश्च नैवेद्यभोजनोत्तमः । आमाद्यं हरये दत्त्वा
पाकं कृत्वा तु खादयेत्” श्रीकृष्णजन्मखण्डे ११७० ।

नारसिंहे “भोषकं पनसं जम्बु तथाऽन्यज्जवलीफलम् ।
प्राचीनामलकं चैव” मधुकोटुम्बरन्याय । यत्नपक्वमपि
प्राज्ञं कदलीफलसुतमम्” भोषकं कदलकम् । प्राची-
नामलकं करमर्दकम् । वराहपुराणे “अपयुषितपक्वानि
दातव्यानि प्रयत्नतः । खण्डाज्यादिकृत पक्वं नैव पर्यु-
षितं भवेत्” । वामनपुराणम् “हविषा संस्कृता ये च यव
गोधूमशालयः । तिलसुतदुग्दादयो माषा ब्रीहयश्च प्रियाः
हरैः” विष्णुः “नाभक्ष्यं नैवेद्यायै भक्ष्यजामह्वी
क्षीरं वज्रयेत् । पञ्चनखश्च तत्सर्ववराहभांसानि चेति” ।
अभक्ष्यमिति यदहर्षस्य यदभक्ष्यं स्वरूपतोऽयुनादि तत्
तेन न देयम् । न तु रात्रादौ दध्यादि । पञ्चनखश्च
श्यातिरिक्तः । “मार्गं मांसं तथा क्षागं श्याशं मांसलयेव
च । एतानि हि प्रियाणि स्युः प्रयोज्यानि वरुन्मरे” ।
इति वराहपुराणे भगवद्गीतायां तथा “माहिषश्चाविकं
मांसमयाचितकृदाहृदम् । माहिषं वज्रयेन्मांसं क्षीरं
दधि हतन्त्या” देवकः । “बाण्डाखेन युना यापि दटं
हविरयश्चिवम् । विह्वलाटिभिश्चिष्टं दुष्टमज्जं विव-
ज्रयेत्” । “अन्यत्र हरिण्योदकस्यशीर्दितं” । श्रीभागवते
“यद्युद्दिष्टतमं लोके यज्ञापि प्रियमात्मनः । तत्तद्वेद
स्मृतां तदानन्त्याय कल्पयते” मन्त्रं वासुदेवाय आर्जुनः ।
नैवेद्यश्च पञ्चोपचारादिपूजाङ्गम् । तद्दाने च यष्टा-
वादनं कर्त्तव्यम् “धूपे दीपे च नैवेद्ये स्नपने वसने तथा ।
यष्टानानां प्रकुर्वीत तथा वीराजनेऽपि च” विधा-पा०
धृतवाक्यात् ।

ईप्ते । निवेशो विवाहः ।

नैवेश्य लि० निवेशेन निर्दत्तम् सङ्कला० अण् । निवेशनि-
नैवेशिक लि० निवेशाय विवाहाय हितम् ठक् । विवा-
हायं दीयमाने द्रव्ये “नैवेशिकं खर्णधूर्यं” दत्त्वा स्वर्गं
सङ्गीयते” याज्ञ० “नैवेशिकं विवाहोचितं द्रव्यम्”
यु०त० रघु० ।

नैश लि० निशाया इदम् शैबिकोऽण् । निशासन्त्विति
“पूर्वां सन्ध्यां जपतिष्ठन् नैशमेवो व्यपोहति” मनुः ।
सञ्चितमवे शशिति रवेर्दीपितयस्तमोनैशम् । जप-

यन्ति” इ०सं०४७० “जगति नैशमशीतकरः करैः” माघः

नैशिक लि० निशाया भवः निशाया व्यापको वा “कालाट
ठक्” पा०ठक् । निशाभवे रात्रिव्यापके स्त्रियां ङीप् ।
“नृणां सङ्गतच्छादनां विशुद्धिनैशिकी स्मृता” मनुः ।
“आदन्तजनानः सद्य आच्छादयिष्यती स्मृता” याज्ञ०
नैश्वयेयस लि० निश्वयेयसाय हितमण् । निश्वयेयसा-
धने “शुभ्रं चैव तु शूद्रस्य धर्मो नैश्वयेयसः परः”
मनुः पक्षे विसर्गः नैश्वयेयस तत्पार्थे ।

नैश्वयेयसिक लि० निश्वयेयसं प्रयोजनमस्य ठक् । निश्व-
येयससाधने “सुखाभ्युदयिकश्चैव नैश्वयेयसिकमेव च”
मनुः । पक्षे विसर्गः नैश्वयेयसिक तत्पार्थे ।

नैषध पु० निषधानां राजा अण् । निषधदेशन्द्ये “स नै-
षधस्यार्धपतेः सुतायाम्” रघुः । २० नलन्द्ये त्रिका० “न
नैषधे कार्यमिदं निगद्याम्” “देवः पतिर्दुष्टि ! नैषधः
राजगत्या” नैषधः । निषधोऽभिजनोऽस्य अण् । श्रिता-
दिक्रमेण निषधदेशवासिनि लि० बह्वन् उभयत्य अणो
लुक् । निषधाः तत्पूपा तद्देशवासिनश्च । नैषधं नलम-
धिकृत्य कृतो ग्रन्थः अण् । ४० नलन्द्यपचिन्त्ये द्वाविंश-
तिसर्गात्मके श्रीकृष्णकविते महाकाव्यभेदे महाकाव्यो-
दाहरणे “यथा रघुवंशशिशुपालवधनैषधादिः” सा०द०
नैषधीय लि० नैषधस्येदम् “इडाच्छः” पा० छ । नलसम्ब-
न्धनि । “काव्ये चास्ति नैषधीयचरिते सर्गोऽयमादि-
र्गतः” नैषधम् ।

नैषध्य पुंस्त्री निषधस्य लक्षणवरा तत्पूपापत्यम् नादित्वात्
अण् । निषधन्द्यपत्यत्वे स्त्रियां टाप् ।

नैषाद पुंस्त्री निषादस्यापत्यम् विदा० अण् । निषादस्या-
पत्ये ततः हरिता०युनि फक् । नैषादायनयुनि तदपत्ये
नैषादक लि० निषादेन कृतम् कुलाबा० संज्ञायां वुञ् ।
निषादकृते पदाधेदे ।

नैषादकि पुंस्त्री निषादस्यापत्यं विदा० अण् । “व्यासकण्ड
निषादित्यादि” वार्त्ति० अकण्ड् । निषादस्यापत्ये ।

नैषादि पुंस्त्री निषादस्यापत्यम् आर्षे रज् । निषादापत्ये
“न स तं प्रतिजग्राह नैषादिरिति चिन्तयन्” भा०आ०
१२२७० । लोके तु विदा० अण् । नैषाद इत्येव ।

नैषिध पु० निषधः नलो वाचकतयाऽन्यस्य अण् प्रथो० ।
तन्नामनामके नलन्द्ये दक्षिणानौ “कव्ययालो नल-
चैवेति” नलस्याग्निनामत्वात् सञ्चितलक्षणया तस्य
तथात्वम् “तस्मिन्सन्तीन्द्रो यमो राजा नलो नैषिधोऽन